

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

**Acte d'investidura de la prof. Dra.
Mª Vicenta Mestre Escrivà com a
rectora de la Universitat de València**

Discurs d'investidura

València, 29 de març de 2022

En aquest mateix Paranimf, fa gairebé quatre anys, un 8 de maig, prenia possessió com a rectora de la Universitat de València, amb la immensa responsabilitat que suposava ser la primera dona en ocupar el lloc de més alta representació i gestió de la més antiga de les universitats valencianes.

Recordava aquell dia que l'any 1931 el govern republicà va modificar la Llei Electoral als efectes de les eleccions a Corts Constituents, permetent que les dones pogueren ser elegides en els processos electorals.

També recordava que eixe mateix dia del 1983 es produïren les eleccions a les Corts Valencianes que permeteren la recuperació del nostre autogovern en el marc de la Constitució Espanyola, que recull el principi d'autonomia universitària.

Si faig, una vegada més, aquest exercici de memòria, és per la importància que ha de tenir conèixer el nostre passat per construir el nostre futur.

Per això, i en col·laboració amb la Generalitat, Publicacions de la Universitat de València ha editat l'obra 'La Veu del Regne, 600 anys de la Generalitat Valenciana', i ho va fer just l'any en què la nostra editorial complia un segle d'història configurant-se com una de les principals editorials universitàries d'Espanya.

Hem de conèixer el nostre passat, respectar-lo, ser conscients de la responsabilitat que assumim, del llegat que hem de preservar, i treballar per ampliar-lo i traslladar-lo a les següents generacions.

En definitiva, per fer possible el progrés de la societat.

Un progrés en el qual somniaven els Jurats de la ciutat quan, reprenent l'aspiració universitària de Jaume I, crearen aquesta Universitat. I consignaren en les seues constitucions fundacionals del 30 d'abril de 1499 l'ambició de progrés d'aquesta terra i les seues persones, escrivint, i cite literalment, 'que en totes parts del món hon ha valencians, aquells entre tots altres són preferits per llurs bons enteniments e disposicions de ànimos e esperits'.

Hui en dia aquest progrés social, però també econòmic i científic, sols es pot produir en el context de societats democràtiques i avançades. Societats sòlides perquè disposen d'institucions que ofereixen garanties, serveis i futur a la ciutadania.

Societats que permeten sostenir un sistema productiu que genere ocupació de qualitat i ens permeta mantenir el nostre model social europeu.

Un model que ha de reforçar-se i que ha d'enfortir-se des de la col·laboració entre governs als diferents nivells competencials, universitats, organitzacions empresarials, sindicals i moviments socials. Gràcies, també, a totes i tots els seus representants que hui ens acompanyen en aquest acte i amb qui treballem colze a colze.

Perquè sols així podem ser un territori competitiu i cohesionat en un context global creixement turbulent.

Eixe és el compromís que vaig assumir com a rectora, que la Universitat de València continuara contribuint al progrés del nostre territori, a l'avanç de la ciència i la tecnologia en base a una investigació, innovació i transferència de coneixement per a un desenvolupament intel·ligent, font de treball de qualitat, amb oportunitats per a totes i tots, saludable, inclusiu i en igualtat, sostenible, que permeta l'increment del nostre capital cultural; i, com a clau de futur, el progrés de la ciutadania des d'una perspectiva de valors democràtics i des de l'accés a la ciència i el coneixement a través de la formació universitària.

Un compromís compartit per un equip de govern al qual vull donar les gràcies per la seua dedicació en un temps que no ha estat gens fàcil.

Vull també, en aquest moment, agrair el suport del meu home, qui sempre ha estat al meu costat en un exercici exemplar de coresponsabilitat familiar, i l'alegria de les meues filles i els meus nets, que sempre aporten un amor incondicional que em reconforta emocionalment, especialment en els moments més durs.

Sempre han confiat en mi, com feren els meus pares, que em donaren tot el suport que pogueren, com va fer tota una generació que va haver de créixer durant la Guerra Civil i viure en una postguerra i dictadura cruenta, i que, amb esperança, pogueren veure la transformació de la repressió social del franquisme a la llibertat de la democràcia constitucional.

Fa quatre anys vaig dir, i cite literalment, que assumia ‘la responsabilitat d’estar al front de la nostra Universitat, com a resultat d’un procés d’elecció democràtica’, i continuava dient: ‘per això vull que les meues primeres paraules siguen d’agraïment a la comunitat universitària pel suport que ha donat a les propostes i persones de la candidatura que he encapçalat’.

Fa quatre anys agraiïa, també, ‘el treball incansable dels diferents serveis universitaris amb els quals he pogut treballar. Hem avançat molt més del que podíem, però, com sempre, molt menys del que ens haguera agradat. Però continuarem treballant per fer-ho possible, per construir un nou futur, millor’.

Reitere i referme hui eixes paraules d’agraïment.

Perquè al llarg d’aquests darrers quatre anys hem treballat d’una manera incansable i ho hem fet aplicant el nostre compromís de cogovernança, d’un govern de totes i de tots, d’una comunitat universitària unida, que encara els reptes amb responsabilitat, però també amb decisió.

Per això vull agrair l’exercici de generositat de la comunitat universitària, de reconeixement al treball fet entre totes i tots, amb un estil de govern basat en la participació i centrat en les persones, que ha suposat que la candidatura que he encapçalat fos l’única que concorria al procés electoral de renovació democràtica del govern universitari.

Renovació dels òrgans de la institució que es produïren al llarg i a finals de 2021, i que ens han donat un Claustre renovat, un nou Consell de Govern i també la renovació de Juntes de Centre i equips deganals i de direcció en centres, instituts i departaments.

Vull que aquest siga, també, el moment de reconèixer a totes les persones que assumeixen responsabilitats per tal de dur endavant el govern participatiu i democràtic que recullen la llei orgànica d’universitats i els nostres Estatuts.

Perquè la democràcia ha de practicar-se cada dia, en cada decisió. Per això el meu compromís va ser, i continuarà essent, el diàleg i la cerca de consensos.

Fa quatre anys, a aquest Paranimf, en presència del Molt Honorable President de la Generalitat a qui agraiïc que, un cop més, faça costat a la Universitat de València, que és la Universitat dels Valencians i Valencianes, a qui ell tan dignament representa, vaig afirmar:

“La universitat pública viu, a tot l’Estat, en una triple realitat: d’una banda tenim el millor sistema universitari de la nostra història, d’una altra en els darrers anys la situació del sistema ha anat deteriorant-se progressivament i, en darrer terme, necessitem com a sistema universitari transformar-nos per fer front a la realitat social, econòmica i tecnològica del nostre temps per donar el millor servei com a universitat pública”.

Els reptes els teníem al davant, i eren clars. I continue amb les paraules de fa quatre anys:

“Es requereix, per tant, i urgentment, superar aquests nivells de finançament universitari i inversió en recerca per continuar avançant en la formació i la investigació, com a fonts de creixement econòmic i de desenvolupament de les persones en plena societat global del coneixement”.

En aquell moment, en maig de 2018, ningú pensaria que en menys de dos anys ens enfrontaríem a una pandèmia com no s’havia viscut en un segle.

La COVID-19 ens va enfrontar a un dels pitjors escenaris de la Humanitat, com hauria ben bé retratat Vicente Blasco Ibáñez, il·lustre alumne d’aquesta Universitat, valencià universal a qui hem dedicat estudis, i a qui la ciutat de València ha homenatjat amb una avinguda que és la nostra ciutat universitària.

Vull, novament, destacar el paper de tota la comunitat universitària per encarar una pandèmia imprevisible i unes mesures excepcionals mai abans aplicades.

Des d’abans de decretar-se el confinament i en els moments més difícils treballarem colze a colze deganes, degans, directors, directores, administradores i administradors, caps de servei i representants de les organitzacions sindicals i estudiantils, professorat, personal d’administració i serveis, estudiants i estudiants, per fer front a eixe escenari. Un escenari totalment desconegut, un escenari desconcertant. Cap de nosaltres havíem viscut abans la dimensió d’una pandèmia com aquesta.

No obstant això, els resultats evidencien que en les diferents etapes de la pandèmia hem actuat amb la cohesió pròpia d’una comunitat universitària que encara el futur des de la responsabilitat i també des de la solidaritat, aportant a la Generalitat en el primer moment tot el nostre material, posant a disposició del govern tot el nostre equipament, i aplicant-nos en les mesures corresponents de contenció d’expansió de la pandèmia en tot moment.

Gràcies, president, pel treball del govern que encapçales.

Hem reclamat amb fermesa i continuarem reivindicant dels poders públics un pla de finançament per a les universitats valencianes, l’aprovació del conveni col·lectiu, l’eliminació de la taxa de reposició per a poder oferir un servei universitari de qualitat, i encara ens queda molt per aconseguir.

Són reptes que encara estan pendents.

D’altres, com el pagament del deute històric de la Generalitat amb les Universitats s’han tancat en aquests períodes. Gràcies President, i molt especialment al conseller d’Hisenda, gran expert en l’economia valenciana, deixeble d’Ernest Lluch, antic degà de la Facultat d’Economia de la nostra Universitat, coneixedor de primera mà d’aquesta realitat.

Dels que encara s'ha de fer front, alguns d'ells depenen del govern central, que també té pendent millorar el finançament autonòmic, i d'altres depenen de la pròpia Generalitat, i per això, i des de la lleialtat institucional, reivindicuem sempre l'execució dels compromisos assumits i el suport a un sistema universitari públic que ha mostrat la seua fortalesa i els seus resultats amb eficàcia. Però d'igual manera que elevem eixa reivindicació, eixa necessitat, de justícia, de retornar a temps previs a la crisi econòmica, com s'ha fet amb la resta de serveis públics essencials, també reconeixem i agraïm el treball ben fet pel teu govern en aquests temps difícils, president.

Temps difícils que obrin nous reptes, com ara l'increment dels costos energètics, que haurèm d'encaixar en el pressupost amb modificacions de crèdits destinats a altres finalitats o amb altres mesures, com les adoptades per universitats germanes. I aprofite per agrair la presència dels rectors i rectores de les universitats valencianes que ens fan costat, una vegada més, mostrant la unitat del sistema universitari valencià. Un sistema de referència a nivell internacional del qual ens hem de sentir legítimament orgullosos i orgulloses com a valencians i valencianes.

Gràcies, també, a totes i a tots els membres de la comunitat universitària. Perquè estem vivint un moment històric, i la història ens jutjarà per l'encert dels resultats del nostre treball col·lectiu.

Fa uns mesos, l'Aula Magna de la Facultat de Medicina i Odontologia acollia la presentació del llibre 'La Facultat de Medicina de València. Cinc segles d'història', amb la presència del Molt Honorable President de la Generalitat, del Molt Excel·lent President de Les Corts i de l'Honorable Conseller d'Educació, Cultura i Esport.

En eixa obra, editada per la nostra Universitat, es posava de relleu l'enorme contribució de la nostra Universitat en el combat contra les pandèmies, des dels temps del primer catedràtic d'aquesta Universitat, Lluís Alcanyís, fins la pandèmia de còlera del segle dinou, incloent les contribucions a la salut pública i a la millora de la qualitat de vida de les persones.

En definitiva, ciència al servei de les persones, com ha ocorregut també en aquest temps de pandèmia. La ciència ens ha aportat una vacuna i uns procediments que, tot i canviar la nostra manera de viure i de treballar, de relacionar-nos i d'investigar i estudiar, ens està permetent recuperar, a poc a poc, la nostra manera de viure.

Una manera de viure mediterrània, saludable, inclusiva, igualitària, acollidora. Eixe és l'esperit de la nostra terra. Eixe és l'esperit de les seues persones. I la Universitat és reflex de totes elles i ells, perquè la Universitat de València no sols és part del passat del nostre poble, és el present, i, sobretot, és el futur també.

Quan eixim a molts dels nostres carrers i pobles trobem noms de persones que ens poden resultar anònimes però que foren universitaris i universitàries que treballaren per al progrés i l'avanç de la nostra societat.

Persones que dugueren fins la darrera conseqüència els seus ideals de vida, que són els propis del món universitari: el diàleg, el lliure pensament, l'intercanvi d'idees, el pensament crític, però també la responsabilitat, el treball col·lectiu, els canvis i les transformacions per millorar la qualitat de vida de totes i de tots.

I així, la Universitat de València ha estat la porta d'accés dels grans corrents de pensament mundials a la nostra societat.

I moltes persones han hagut de pagar les conseqüències d'eixe esperit universitari.

Des del propi Lluís Alcanyís, a qui he esmentat abans, víctima de la Inquisició, passant per l'humanista valencià Joan Lluís Vives, qui va estudiar a aquest mateix edifici i que visqué fora de la seua terra per la persecució del Tribunal del Sant Ofici, tantes i tantes persones que patiren les Guerres de les Germanies, de Successió, Napoleòniques, la Guerra Civil, l'afusellament del Rector Peset i l'exili i la presó durant la llarga nit de la repressió del franquisme, fins l'assassinat al bell mig del campus de Blasco Ibáñez del catedràtic de la nostra Facultat de Dret Manuel Broseta Pont, i a Barcelona de qui va ser molt més que professor a la nostra Universitat, Ernest Lluch.

A totes elles i ells, el nostre record. Ara i sempre, perquè són part de la nostra història.

Per això treballem amb el govern d'Espanya en la recuperació de la memòria de les persones sancionades i represaliades per la dictadura franquista. És un llarg procés, però és de justícia.

Com ha estat de justícia la decisió del govern valencià de recordar Broseta i Lluch donant nom a les estacions de metro València als campus universitaris.

Ramon Pelejero, Raimon, Medalla de la Universitat de València, va escriure, 'Et robaven la memòria, feien mentida del present, la vida es quedava a la porta.

(...) qui em rescabalarà dels meus anys de desinformació i desmemòria?'

Qui ens anava a dir fa tan sols un mes que anàvem a viure, de nou, l'atac a la democràcia, els exercicis de desinformació i de censura, de manipulació informativa i la vulneració del dret internacional, i dels Drets Humans, que està suposant la guerra iniciada per Rússia amb la invasió criminal d'Ucraïna.

“En el mes de julio del año 36 había en España un régimen político legítimo, reconocido por todas las potencias del mundo y en buena paz y amistad con todas ellas. Nadie lo habrá olvidado, nadie lo podrá negar”

Això va escriure Manuel Azaña a les seues memòries. “Como jefe de Estado, le oímos en el Paraninfo de la Universidad de Valencia, en uno de sus últimos discursos”, va deixar escrit Juan Gil-Albert.

Sí, a aquesta Universitat, a aquest edifici, que va ser seu del Ministeri d'Educació quan València va ser capital de la Segona República Espanyola, a aquesta mateixa Sala.

A pocs metres d'ací, a l'històric Rialto, l'Institut Valencià de Cultura reproduceix en la seua façana les paraules de Joan Fuster, Medalla de la Universitat de València:

‘Els pobles han estat, i cada dia més, en condicions d'adonar-se de la malignitat de les guerres i d'actuar per evitar-les’.

Així és, perquè aquesta guerra té importants conseqüències no sols econòmiques, sinó sobretot per les persones, les vides i les llibertats.

Em permetran que faça una referència a aquest assumpte, perquè som la primera universitat d'Europa en recepció d'estudiants en programes de mobilitat, principalment Erasmus, però també som la primera universitat d'Espanya en altres programes de mobilitat i doble titulació, també amb universitats russes.

La Universitat de València està al servei del desenvolupament intel·lectual i material dels pobles, del progrés del coneixement i de la pau, d'acord amb allò que estableixen els nostres Estatuts.

Per això condemnem aquesta intervenció militar. Ho vaig fer en primera persona, com a rectora, a la línia capdavantera de la manifestació del passat dia 26 de febrer.

Però no podem deixar d'oblidar altres realitats a les quals ens hem referit en diferents moments del temps.

Situacions de violència que vulneren els Drets Humans, però que després dels primers dies d'impacte en les societats desenvolupades acaben en l'oblit.

Especialment em referisc a la Guerra a Síria, a l'assassinat de periodistes per silenciar la realitat, al feminicidi en molts països on la vida no té valor, a les pràctiques de mutilació genital femenina, a l'exclusió de les xiquetes de l'escola i l'ensenyament més avançat.

En eixe sentit, en resposta a l'entrada dels Talibans a Kabul, desenvoluparem les primeres accions per aconseguir acollir una professora afgana, i posteriorment hem desenvolupat un projecte adreçat a dones afganeses amb la col·laboració i impuls de l'Institut de Drets Humans i la Facultat de Dret.

En record de totes aquestes víctimes de la intolerància, i davant la vulneració del dret internacional per part de Rússia, tornaré a emprar les paraules del cantautor Raimon, titulat per la nostra Universitat, Medalla de la nostra Universitat, i us invite a dir

‘NO, jo dic no, diguem no, nosaltres no som d'eixe món’

Autoritats, senyores i senyors, davant aquesta vulneració del dret internacional, els governs han adoptat mesures, perquè les accions del govern rus han de tindre conseqüències.

Els ministeris de Ciència i Innovació i d'Universitats han trencat els acords de col·laboració amb institucions científiques i universitats russes.

Nosaltres hem treballat des de la coordinació amb la resta d'universitats amb les quals mantenim aliances internacionals, i seguint les indicacions i recomanacions dels governs. Per això hem cancel·lat l'activitat del Centre Rus a la nostra Universitat, creat per acord amb una fundació pública russa. I suspenem els programes de mobilitat amb universitats russes per al proper curs.

I, com que la situació afecta a estudiants i estudiantes valencians a Rússia, i russos a València, hem estat des del primer moment en contacte amb elles i ells. Ens hem posat al seu servei. I els hem recomanat que, en no donar-se situacions de normalitat, valoraren lliurement la seua situació personal, tant si volien retornar al seu país com si desitjaven quedar-se amb nosaltres.

Perquè ens preocupa que les mesures aplicades pels governs tinguen efectes sobre l'accés a comptes bancaris, com ja està passant, en fer ús de mitjans de pagament, com ja està passant, i de tancament d'espai aeri que permeta un retorn directe i senzill, com ja ha passat.

Les decisions de cada persona són legítimes. Però les ha de prendre cadascú amb responsabilitat, i comptaran amb el nostre suport, com sempre, fins els límits de les nostres capacitats.

D'altra banda, hem estat i estem en contacte i al costat de l'estudiantat de mobilitat ucraïnès, com no podia ser d'altra manera. Solidaritzant-nos amb el seu poble. Construint un pla d'acció que contempla diferents àmbits d'actuació, des de la prestació de serveis de suport als refugiats, la captació de fons, l'acollida d'estudiantat i personal investigador ucraïnès i la prestació de suport a persones ucraïneses matriculades a la UV. Amb la posada en marxa d'un servei d'atenció integral de les persones recent vingudes de manera que s'oferisquen classes gratuïtes d'espanyol, assessorament legal, atenció psicològica individual i familiar i facilitació d'activitats socioeducatives, en contacte amb la Generalitat Valenciana i organitzacions no governamentals.

Aquesta passada setmana, per continuar avançant en el Pla Integral d'Acció que hem dissenyat, em vaig reunir amb estudiantes i estudiants de Rússia i Ucraïna, escoltant la situació individual de cadascú, analitzant com podíem ajudar-los de manera personalitzada, el seu sentiment era de voler romandre amb nosaltres, perquè a aquesta terra, a aquesta Universitat, es respira empatia i llibertat.

Això em digueren, tant estudiants d'Ucraïna com de Rússia, quan ens abraçarem en eixa reunió després de comentar, de persona a persona, els seus sentiments i la seua situació personal.

En eixos moments és quan ens sentim com una comunitat universitària unida en la seua diversitat. I això és el realment important. I eixos moments, i estic ben segura que els responsables polítics que ens acompanyen coneixen ben bé eixa sensació, són els que paguen la pena de tots els altres, perquè és quan veiem la utilitat de la gestió pública donant resposta a les persones.

I és així perquè aquesta és la universitat de totes i tots. I tothom que respecte els valors democràtics és respectat i acollit. Per això som la principal universitat internacionalitzada d'Espanya. Ací estudien en programes oficials més de cent estudiants de nacionalitat ucraïnesa i més de cent-vint estudiants de nacionalitat russa, a banda dels programes de mobilitat.

També estem cercant solucions, en el marc de la nova legislació laboral, per a persones de nacionalitat ucraïnesa que treballen a la nostra Universitat en programes d'investigació, amb contractes pròxims al seu venciment.

Perquè som una comunitat d'enteniment i de ciència.

I la ciència, la Universitat, no pot ser mediatitzada per cap mena de poder polític, religiós, ni econòmic. Així ho diuen els nostres Estatuts.

I així ens mantenim fidels a eixe esperit, tot i que patim també els atacs d'una polarització contra la qual hem de lluitar.

Perquè davant d'una guerra no caben les equidistàncies, ni cap la hipocresia ni la manipulació. Davant d'una guerra, estem al costat de la humanitat i la solidaritat.

Estem per la pau, i per l'enteniment dels pobles.

Senyores i senyors, al llarg d'aquests quatre anys hem anat construint el present.

No sols hem gestionat la crisi de la pandèmia per la COVID-19, enfrontant-nos a una situació que ningú no havia pogut imaginar. També hem gestionat la Universitat en aquests temps convulsos. En els quals hem tingut que fer un esforç d'adaptació sense precedents. Esforç col·lectiu que agraiïsc de tot cor a totes i tots, i que mostra la fortalesa de la nostra Universitat per encarar, juntes i junts, els majors desafiaments imaginables.

Ho hem fet evitant que ningú es quedara enrere, suspentent l'execució de rebuts de matrícula impagats, considerant en les ajudes pròpies situacions excepcionals de l'estudiantat derivades de la COVID, oferint equips informàtics i connexions a totes i tots els estudiants que ho van demanar i amb una línia específica d'ajudes a la compra d'equipament TIC.

La transformació de la docència durant el confinament va fer-se amb ferramentes tecnològiques ben valorades per la comunitat universitària, que van permetre resultats docents positius.

Ens vàrem haver d'enfrontar a un gran repte, que vàrem superar treballant des d'una cogovernança al si de la nostra universitat i en coordinació en tot moment amb el govern de la Generalitat i la resta d'universitats del sistema.

Per a mi el màxim exponent d'eixa col·laboració va ser quan ens autoritzaren, com a universitat, a vacunar a les nostres instal·lacions a l'estudiantat que anava a iniciar la seua experiència Erasmus.

La pandèmia ha accelerat, com assenyalava abans, un conjunt de transformacions en curs. Entre elles, la transformació digital que hem encarat, cercant l'objectiu bàsic d'una universitat sense paper.

En l'apartat d'estudis, hem adaptat l'oferta formativa a la demanda de les persones i a les necessitats laborals, impulsant noves titulacions, programes de doble titulació i doble titulació internacional. L'oferta dels nostres estudis té una alta demanda per a l'estudiantat.

Així mateix, en aquests quatre anys, hem incrementat la matrícula en els estudis de grau, en els estudis de màster i, destacadament, en el doctorat.

L'ocupació i l'emprenedoria han estat també un objectiu important al llarg d'aquests anys, amb el desenvolupament de les iniciatives UVocupació i UVemprén.

En un escenari complicat d'infrafinançament, amb una taxa de reposició imposada i insuficient i amb un conveni col·lectiu pendent, a més de les incerteses normatives i canvis en la regulació laboral, al llarg d'aquest període hem cobert 212 places de Personal d'Administració i Serveis, 51 per torn lliure i 161 per promoció interna.

Pel que fa al Personal Docent i Investigador, el repte en aquest quatre anys ha estat rejuvenir i reforçar la plantilla estructural en eixe context advers. S'han estabilitzat 367 professores i professors ajudants doctors, 40 professors associats i 29 investigadors de programes d'excel·lència, 135 professors i professores contractats doctor han promocionat a places de titular d'universitat i 206 titulars han passat a ser catedràtics i catedràtiques, i hem contractat un total de 417 professors i professores ajudants doctor.

En definitiva, una grandíssima aposta pel nostre PAS i PDI. I ens podem sentir ben orgullosos i orgullosos d'haver pogut dissenyar, en aquest context, uns mecanismes i una planificació que ens està permetent estabilitzar a les persones acreditades a figures permanents de manera anticipada i avançar en el pla d'estabilització del professorat associat. I de poder promocionar a figures de titularitat d'universitat i de càtedra totes les persones que han aconseguit la seua acreditació.

En l'àmbit de la recerca i la transferència hem incrementat els ingressos per investigació de manera considerable, i ens situem com la principal universitat del sistema valencià tant en producció científica com en citacions.

L'àmplia xarxa de convenis, acords i càtedres institucionals amb empreses, Administracions Públiques i organitzacions socials ens configuren com una institució arrelada al territori, contribuint així a l'objectiu de vertebració de la societat valenciana.

Tot acompanyat d'una moderna i pràctica Oferta Científica i Tecnològica que permet la visibilització de totes les línies de recerca i de transferència que posem a l'abast de la societat, al servei de la societat.

Autoritats, senyores i senyors, la Universitat de València s'ha caracteritzat des de fa molts anys, per ser una referència cultural imprescindible al nostre país.

El gran repte que teníem al davant fa quatre anys, en un context pressupostàriament no favorable, ni en els fons públics ni tampoc en el patrocini privat, era mantenir la qualitat i la quantitat de la nostra impressionant oferta cultural. Oferta que hem mantingut i ampliat malgrat les dificultats.

En el període recent hem apostat també per fer emergir el talent cultural universitari, donant suport a la cultura creada per la nostra gent.

La nostra Universitat al llarg de les darreres dècades s'ha caracteritzat per la contribució a l'ús de la nostra llengua, el valencià, a la seua normalització i extensió. Els últims quatre anys han suposat un significatiu augment de la docència en valencià, però també en anglès.

En eixe sentit, i alineats amb les polítiques de la Generalitat Valenciana, hem fet una aposta decidida pel multilingüisme, per les competències lingüístiques i interculturals, com a fonament del respecte als drets lingüístics i com a estratègia d'internacionalització.

Per a projectar la nostra identitat al món, en el context de lideratge Erasmus, continuarem el treball des de l'aliança universitària europea Forthem, per avançar en la construcció de la Unió Europea des de les universitats i la mobilitat internacional.

Estem avançant en preservar el nostre patrimoni històric i esperem que l'Espai Vives siga una realitat i puga obrir les seues portes prompte.

En aquest període hem construït l'edifici de la Facultat d'Infermeria i Podologia i hem remodelat altres per a donar-los un nou ús, com és el cas del Centre de Simulació Integral en Ciències de la Salut. També hem habilitat el Laboratori de Criminalística i l'espai LegalTech, entre d'altres.

Per tal de donar resposta a les necessitats de la nostra societat, com portem fent des de fa més de Cinc Segles, necessitem encarar, des de la consciència del temps en que vivim, els reptes a què ens enfrontem, que són:

L'aposta per les persones;
L'aposta per la formació;
L'aposta per la qualitat de vida.

L'estudiantat és el centre de la Universitat i els nostres esforços aniran encaminats a formar persones preparades que, de forma ètica i creativa, puguen veure complides les seues aspiracions i respondre a les necessitats de la nostra societat. Per això reforcem el nostre compromís en formar ciutadans compromesos, amb els coneixements, el talent i les competències que els permeten desenvolupar-se per a millorar la seua ocupabilitat i obtenir capacitats d'emprenedoria social i empresarial.

Estem en un procés de transformació docent innovadora, i anem explorant noves titulacions i nous formats de docència per ajustar-nos a les necessitats actuals. Sense dubte, ampliarem la nostra oferta formativa de qualitat, amb l'obtenció de segells internacionals. Posarem en valor la importància de la formació permanent, de les microcredencials, com una gran aposta per a potenciar la formació al llarg de la vida en un context de gran mobilitat laboral i d'envelliment poblacional.

Volem continuar desenvolupant polítiques per consolidar el progrés professional del Personal d'Administració i Serveis i enfortir l'organització i l'estructura de gestió. Així mateix, necessitem continuar amb l'estabilització del professorat ajudant doctor, i mantenir el pla d'estabilització del professorat associat acreditat, garantir la promoció als cossos docents funcionaris del professorat contractat doctor i titular d'universitat, dotar de noves places de professorat ajudant doctor les àrees de coneixement amb majors problemes estructurals de plantilla i facilitar la incorporació a la plantilla de PDI del personal investigador.

I, per suposat, continuarem reclamant la signatura del conveni col·lectiu, així com la reforma de la normativa legal per millorar les retribucions del PDI.

Però no podem deixar d'oblidar que el gran repte de la nostra societat és la retenció del talent i la millora de les condicions de treball d'investigadores i investigadors. Per això, el nostre compromís a potenciar els grups de recerca, a rejuenir les plantilles d'investigadores i investigadors, a donar suport a totes i tots els joves investigadors, per tal de generar un currículum que els permeta el procés d'acreditació per a la seua estabilització. A apostar per la transferència de coneixement necessària per enfortir els sectors socials, empresarials i les administracions públiques.

La cultura ha de ser una política inclusiva, adaptada a les necessitats canviants de la comunitat universitària i del conjunt de la societat valenciana. Un mitjà d'integració de l'estudiantat en la vida universitària, per a la qual cosa el futur Espai Vives serà centre de referència de les seues iniciatives culturals.

Així mateix, impulsarem la trajectòria de qualitat de Publicacions de la Universitat de València, que ha complert els seus cent anys i que són un referent com a editorial universitària.

Continuarem contribuint a la vertebració del territori i la cohesió social a través de les polítiques d'extensió universitària i de diversitat cultural al llarg de totes les comarques

La nostra Universitat s'ha caracteritzat també, al llarg dels darrers anys, pels seus valors, i la seua promoció al conjunt de la societat.

Som la primera universitat d'Espanya en estudiantat amb discapacitat.

I, com he dit al principi, una universitat de les persones i per a les persones no deixa a ningú enrere.

Ens podem sentir orgullosos i orgulloses de l'avanç que hem fet en articular mecanismes de defensa i protecció enfront de situacions d'assetjament.

I, particularment, protegint i visibilitzant la diversitat de la nostra comunitat universitària. Donant suport a l'accés i permanència en igualtat d'estudiantat de col·lectius desfavorits.

I fomentarem la docència i la investigació amb perspectiva de gènere.

Hem avançat molt, però no hem d'oblidar que continuen havent assassinats masclistes a la nostra societat.

I l'educació en igualtat és el principal valor per una societat igualitària i cohesionada. La societat necessita recollir la veu de totes i tots.

Vivim en un context d'emergència climàtica declarada pel Parlament Europeu. Per això fomentarem la neutralitat climàtica al llarg dels propers anys. I continuarem treballant els Objectius de Desenvolupament Sostenible.

Aquest serà un dels nostres compromisos de futur immediat.

Anem a reforçar els gabinets mèdics i oferir una acció de salut integral, incloent la salut mental i les conductes addictives.

Promocionarem la vida saludable i la pràctica esportiva i de competició, a partir d'un Pla Estratègic d'Esports.

Per una major qualitat de vida als campus universitaris i millora de les condicions de treball de les persones, cal invertir en humanitzar i fer més confortables les infraestructures dels campus

Tot això és part del nostre pla de govern per als pròxims quatre anys.

Resultat del procés de diàleg que ha estat la campanya electoral.
I l'aplicarem, com hem fet, des de la cogovernança i la col·laboració.

Ho farem executant el lema de la nostra campanya electoral: parlem, treballem, avancem.

Al principi d'aquest discurs he fet referència a la nostra història i al resultat de les generacions que han fet realitat la Universitat de hui en dia.

Vull agrair, ara, la presència en aquest acte i la dedicació de tots els anteriors rectors de l'era estatutària democràtica de la nostra Universitat: Ramon Lapiedra, Pedro Ruiz, Francisco Tomás i Esteban Morcillo.

Benvolgut President, al llarg de la història de la nostra Universitat, tots els rectors que m'han precedit han reclamat un bon finançament, i els rectors ací presents, ja en temps de recuperació de la Generalitat, han demanat al govern valencià l'estima pel seu sistema universitari, i els recursos públics que ens permeten complir el paper que, des de fa més de cinc segles, estem fent al servei d'aquest poble.

Hui continuem elevant eixa demanda de suport institucional perquè les universitats públiques som essencials, imprescindibles, per generar talent i recursos humans sòlids per als teixits productius, per desenvolupar investigació i transferir coneixements a la societat, i hem demostrat el nostre paper catalitzador i transformador en inclusió, igualtat, cohesió territorial i contribució al progrés econòmic, cultural i social del país.

I acabe ja citant a Salvador Espriu, amb unes paraules que volen ser paraules d'esperança.

D'esperança en un món que hem de fer entre totes i tots:

Quan arribe el dia, haurem fet el primer
i inesborrable pas vers la suprema
unió i igualtat entre tots els homes.
I potser aleshores ens serà permès de començar,
sense classes socials, ni odis religiosos,
ni diferències cruels i injustes pel color de la pell,
la nostra peregrinació a través de l'espai,
cap a la pensada llum'.

Per eixe futur més sostenible, igualitari, saludable, inclusiu.
Per una societat més justa, avançada i desenvolupada, més culta, amb majors nivells de benestar, renovem el nostre compromís amb aquesta Universitat, amb la Universitat de València, i amb la societat valenciana a la qual es deu.

Moltes gràcies.

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA